

Personen in dit boek

Laila

Achraf	Vader van Laila
Nadia	Moeder van Laila
Youssif	Broer van Laila
Nour	Zus van Laila
Omar	Zwager van Laila
Ahmed	Broertje van Laila
Saad	Broertje van Laila
Abdel	Broertje van Laila
Oma	Oma van Laila

Samira

Ibrahim	Vader van Samira
Aisha	Moeder van Samira
Jamila	Zusje van Samira
Asma	Zusje van Samira
Uma	Zusje van Samira

Babybroertje

Oma van Samira

Amal	Overgrootmoeder van Laila en Samira
Zakiah	Tante van Samira

Zeinab	Schoonmoeder van Nour
Fatima	Aanstaande schoonmoeder van Samira
Ali	Christen uit de vervolgte kerk in Jemen
Hassan	Voorganger uit de vervolgte kerk in Jemen

Hoofdstuk 1 – Laila

Laila veegt haar bezwete handen af aan haar donkerrode jurk. Wat is het warm! Het lijkt alsof de kamer in brand staat! Ze schuift een klein beetje opzij naar het open raam. Een vaal gordijn houdt het felle zonlicht tegen. Met haar schouder stoot ze tegen Samira aan.

‘Zit nou eens stil, joh’, moppert haar buurmeisje. ‘Mijn kleren kreuken door jouw gedraai. We hebben vanmorgen zo ons best gedaan om ze netjes te maken.’

‘Ik heb het warm!’ verzucht Laila en ze strijkt met haar handpalm over haar voorhoofd.

‘Kunnen we niet buiten op het platte dak gaan zitten?’

Samira schudt haar hoofd. ‘Nee, we horen hier te zijn. En jij helemaal. Jij bent de zus van de bruid!’

Laila kijkt naar de openstaande deur van het kleine kamertje ernaast. Ze kan precies het gezicht van haar zus zien. Nour heeft haar ogen gesloten. Mama en tante Aisha zijn druk bezig om haar te wassen. Ze boenen over het smalle gezicht van Nour.

‘Vergeet de wenkbrauwen niet, Nadia’, roept oma, die naast Laila op het matras zit. De andere vrouwen in de kamer knikken instemmend. Alles moet schoon zijn voordat de bruid opgemaakt en aangekleed kan worden.

Laila verschuift haar voeten. Wat duurt het wachten lang! Ze zit in kleermakerszit op de dunne matrassen die op de grond

liggen, en nu beginnen haar benen te slapen. Voorzichtig trekt ze haar voeten onder zich vandaan. Ze wrijft over de vervelende tintelingen in haar been.

‘Laila, hou je voeten onder je. Het is werkelijk onbeschaamd! Ik kan je voetzolen zien’, kraakt de stem van overgrootmoeder Amal tegenover haar. De oma van mama zit in de hoek van de kamer stevig tegen de beide muren. Dat is de plaats voor oudere mensen.

‘Maar mijn benen doen zeer!’

‘Dan ga je anders zitten. Of weet je wat? Schenk maar een kopje thee voor me in.’

Met een diepe zucht staat Laila op. Ze loopt naar de grote pot met thee. De geur van het warme kruidige brouwsel prikt in haar neus. Ze schenkt het kopje van haar overgrootmoeder vol.

‘Wilt u ook nog rozijnen?’

‘Graag, meisje. Het is tenslotte feest vandaag. Dan mag ik vast wat meer eten dan normaal.’

Laila glimlacht stilletjes. Overgrootmoeder lijkt vergeten te zijn dat gisteren en eergisteren al het eerste gedeelte van de bruiloft werd gevierd. En de afgelopen weken was het ook al feest, omdat er een baby was geboren bij haar tante, die een verdieping boven hen woont. Voor overgrootmoeder Amal is er altijd een reden om iets lekkers te eten.

Laila gaat weer op haar plekje op het matras zitten. Ze kruist haar benen onder zich. Gelukkig prikken ze niet meer.

Genietend knabbelt ze van de rozijnen die op het kleine tafeltje voor haar staan.

‘Daar komt moeder Zeinab aan! Vlug Nadia, zorg dat je klaar bent!’ klinkt plotseling de stem van oma.

In het kamertje waar Nour zit, breekt paniek uit. Mama wrijft haastig de handen van Nour schoon. Laila vangt de blik van haar zus, die haar ogen wijd open heeft gesperd. Haar hart knijpt samen als ze in de ogen van Nour kijkt. Haar zus is vijftien, anderhalf jaar ouder dan Laila, en vandaag is het haar bruiloft. Straks zal ze meegaan met haar nieuwe echtgenoot, een man die ze nog nooit heeft ontmoet en die ze zelfs nooit heeft gezien.

De deur gaat open. Een zwart gesluierde vrouw stapt binnen. Onmiddellijk is iedereen stil. Het is de aanstaande schoonmoeder van Nour. Met een paar snelle stappen is ze in het kamertje bij de bruid.

‘Kijk, we hebben haar helemaal gewassen’, wijst moeder. Het is traditie dat de schoonmoeder de bruid komt controleren. ‘Ben je haar nagels vergeten?’ Zeinab tikt op een zwart randje, dat onder een nagel van Nour zichtbaar is.

‘Ik zal het dadelijk schoonmaken.’ Mama vliegt naar de borstel en begint wild te schrobben. Laila houdt haar adem in. Straks wordt Nour nog afgekeurd! Dat zou vreselijk zijn. Ze weet hoe belangrijk het is dat haar zus vandaag trouwt. Het levert de familie geld op. En niet zo’n klein beetje ook. De schoonfamilie van Nour is een rijke familie. Ze zijn de eigenaars van een grote qatplantage buiten de stad.